

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatvs De Regimine Ecclesiae Episcopalis In Octo
Libros Distribvtvs**

Antonelli, Giovanni Carlo

Velitris, 1650

De libellis famosis. Cap. XIV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11401

causa propria, sed potius iuris exequutores Gay:lib.1.par.39.
Triuisan.dec.10.num.34 quos refert Ricc.in Collect.de:if.138.par.1
nec possent in tali casu ut suspe-
cti recusari Graff.loco cit.d.cap.4:
num.4. quod procedit, quando
pena pro tali delicto esset à iure
expressa, secus si esset arbitraria
Graff. ubi supra, & alij Doctores
relati in Syntag.opin.sommun.tit.
de Injur.cap.1. versi*iniuria* quan-
do est notoria.

Hinc infert Ferr. qq:mor.par.1
q.87. nro.4. quod potest Iudex
ecclesiasticus punire laicos, qui
eoram ipso aliquam irreuerentiam
committunt: & tunc punire de-
bet in continentia sine alia accu-
satione, & iuris ordine præter-
misso, ut dicit Ricc. loco cit. quem
admodum Iudex sine processu, &
cause cognitione procedere po-
test contra filios obsequia paren-
tibus non praestantes l. nec quicquam
de plano, ubi Bart. ff. de offic: Pro-
consita etiam potest Prelatus pu-
nire suum subditum pro propria
iniuria, modo id faciat extra iu-
dicium animo corrigendi iuxta
glos.in cap. & qui emendat dist.45.
Graff.d.par.2.lib.3.cap.4.nu.5.

Obserua tamen, quod Iudex
pro iniuria occulta sibi illata po-
test capere delinquentem, & in-
custodiam ponere Principi, seu
Superiori referendo cognitio-
nem, ut dicit Graff.loco cit.n.21.

Si vero iniuria, quæ infertur in
personam Iudicis redundaret in
Deum, & in ecclesiam, tunc Iudex
potest, & debet iniuriam illam
vindicare si re sit manifesta, siue

sit occulta iuxta glo.in cap. se quis
erga ver.priuetur 2.q.7.S.Th.2. 2.
q.108.art.1.ad 4. quemadmodum
Iudex punire potest iniuriam,
quæ remp. respicit l. 1. C. de off.
eius qui vic. &c. quamvis recusari
possit ut suspectus, cum secunda-
rio personam eius respiciat Graff.
ubi supra num.6.

¹³ Queres, qua pena plectendus
sit qui alapa percutit Potestatē?
Resp. quod pena capitis punitur,
ut decisum refert Ricc. in Collect.
decis.1783.par.5. vbi tamen sub-
dit, quod alapam Iudici non pro
tribunali, sed inferiori loco infe-
rens, non est damnandus pena
mortis. si vero Potestati, seu alijs
officialibus resistentiam faciat, ar-
bitratia pena punitur, idem Ric.
in Collect.dec.559.par.3. inferens
vero alapam famulo. Curię pena
exilii multatur Grammat. dec. 14.
Ricc.in Collect.dec.1514.par.5.

S V M M A R I V M.

- 1 Auctor libelli famosus ab utroque
Iudice ecclesiastico videlicet, &
seculari punitur.
- 2 Quæ sit pena huius criminis de iu-
re ciuiti, & quæ de iure canonico.
- 3 Conscientes libellū famosū cōtra star-
tū ordinis Predicatorū, vel Mi-
norū excommunicatiōne incurrit.
- 4 Quid si consciens libellū con-
tra alias Religiones, quibns com-
municata sunt priuilegia Pre-
dictorum, & Minorum.
- 5 Et quid si consciens libellū hu-
iusmodi contra particularem
Religionem.
- 6 Referuntur casus in quibus su-
predicta pena non habet locū.

7 Quæ

7 Qua pœna auctor famosi libelle
de consuetudine plectatur.

C A P. X I V.

De Libellis famosis.

1 Vectores libelli famosi tam ab ecclesiastico, quam laico Iudice puniuntur per c: qui in alterius 5.q.1. & l. vni. C. de famos. libell.

2 De iure autem ciuili pœna capitum puniuntur, ut in d.l.vn: vbi etiam hæc pœna ad eum extenditur, qui libellum famosum a se repertum statim non laceravit, sed manifestauit; eademque pœna plectorum componens libellum famosum, etiamsi illum non affixerit Ricc. in Collect. decif. 49. p. 1. Vulp. in Prax. iudic. c. 26. vbi etiā refert, Pium V. & Greg. XIII. contra confidientes huiusmodi famosos libellos pœnam mortis imposuisse.

Sed iuxta antiquos canones tales excommunicantur, ac verbiberis flagellantur cap. qui in alterius, & cap. si qui inueniunt 5.q. 1. Clericus vero potest deponi, quia est crimen graue, & damnatione dignissimum Sylu. in ver. libellus num: 5. Ricc. in Collect. dec. 1630. p. 5 eademque pœna puniuntur inuenientes talem libellum, & illū non lacerantes, ut in d. cap: qui in alterius, & dicit Sylu. loco cit.

3 Item confidens libellum famosum contra statutum ordinis Prædicatorum, vel Minorum, incurrit excommunicationem Papæ reservatam ex constitutione Alexandri

Quarti incip. Ex alto, quam refert Bonac. de Contract. disp. 2. q. 4. pun. 9. num. 9. & de Censur. in part. disp. 2. q. 3. pun. 36. vbi hanc executionem extendit ad conscientes similem libellum contra alias Religiones, quibus communicata sūt priuilegia ordinis Prædicatorum, & Minorum: immo tales esse de hæresi suspectos dicit Vulp. in Prax. iudic. cap. 26. n. 6 secus esset, si quis conficeret famosum libellum contra aliquem particularem Religiosum: quia hoc priuilegium concessum est in fauorem Religionis in communione, non autem alicuius Religiosi in particulari, ut dicunt Doctores apud Bonac. locis cit. Vulp. vbi supra num. 7.

Limita 1. si crimina in libello descripta notoria sint: tunc enim pœnae supradictæ non habent locum gloss. in d.c. qui in alterius Clar. in Pract. crim. 5. fin. q. 68. vers. libelli famosi Sylu: in ver. libellus num. 5. etiamsi huiusmodi crimina manifestentur in eo loco, in quo sunt secreta, modo alibi sint publica Bonac. de Contract. d. disp. 2. q. 4. pun. 9. nu. 9. vers. sexto, & alijs confidens tamen libellū in tali causa non eximitur ab actione iniuriarum: ut enim quis eximatur ab actione iniuriarum non solum requiritur veritas conuitij, sed etiam quod absit voluntas iniuriandi; quia quæ tangunt ignominiam alicuius, detegi prohibentur, & ideo puniri debet iuxta S. pœna Institut. de Injur. Graff. p. 3. lib. 2. cap. 17. num: 23. & seq'

Limita 2. si quis eadem crimi-

OOO 2 na

na alteri obiecta probauerit, ut
in d. lvn. C. de famo libel. d. c. qui
in alterius, & ibi glos. 5. q. 1. Syllo.
loco cit. num. 5.

Limita 3. quando libellus famo-
sus non continet crimen, propter
quod veniat imponenda capitalis
pœna: tunc enim capite non pu-
nitur, sed sicut accusadas punien-
das esset glos. in d. lvn. ver. 5 quæ
famofum:

Limita 4. si auctor libelli famo-
si per alium libellum reuocauerit
ea, que in eodem famoso libello
proposuerat asserens non esse ve-
ra secundum Rito. in collect. decis.
1630 par. 5. I. 2. 1. 1. 1.

Limita 5. si quis ad bonum fi-
nem, vel ex simplicitate mani-
festauit contenta in libello famoso:
ad incurriendas enim pœnas pre-
dictas requiritur dolus, ut scili-
cet infameretur ille, de quo libel-
lus conscriptus est. *Syllo. in ver. li-
bellus num. 5. Graff. par. 2. decis. lib.
2. cap. 17. num. 26.* idem dicendum
si bono zelo manifestauit, ut puni-
ciatur auctor famosi libelli, & illius
pœna alijs sit exemplo: nam
ad hoc expedit, peccata nocen-
tum fieri nota l. l. C. ad l. Iul. repet.
e. qua propter 2. q. 7. sed tunc debet
probare, ut in d. c. quapropter &
e. quidam 5. q. 1. & dicit Graff. loco
citedo.

Vltimò obsernat Clar. in Pract.:
crim. 5. fin. q. 68. ver. libelli famosi,
quod tales auctores famosi libelli
aut picturas obscenas seu quid simile
in loco publico ponentes in
alterius infamiam de consuetudi-
ne pœna capitum non puniuntur,
sed extraordinaria, videlicet vel

fustigationis, vel iustum funis, &
ad summum pœna tritemum iux-
ta facti, & personarum qualitatē.

S V M M A R I V M .

1. Delictum in ecclesia commissum
est mixti fori.
2. Quia pœna huiusmodi delictum
punitur de iure ciuili, & ca-
nonico.
3. Quoties in iure certa pœna non
imponitur, delinquens arbitrio
Iudicis punitur.
4. An arbitrium iudicii concessum
extendi possit usque ad mortem
naturaliem.
5. Hodie omnis pœna etiam à iure
determinata est Iudicii arbitra-
ria.
6. Persecutens aliquem in ecclesia
solet pecuniaria pœna multari.
7. Quando Iudex possit pœnam au-
gere, vel minuere.
8. Quando possit Iudex pœnam cor-
poralem commutare in pecunia-
riam.
9. Quando possit Princeps facere
gratiam absque partis remissio-
ne.
10. An inferiores Princepe possint
suis subditis gratiam facere.

C A P . XV.

De delictis in ecclesia commissis

Delictum quoque in eccl-
esi commissum est mixti
fori, quia ab utroque
iure punitur ex cap. 2. de
immun. eccl. in 6. ubi rixæ omnes
& strepitus in ecclesia prohiben-
tur